Rok III. Niedziela 29 czerwca 1930. Należytość pocztową opłacono ryczałtem Nr. 26

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wyno i 8 zł., kwartalna 2 zł., bez dostawy do domu rocznie 5 zł, kwartalnie 1·30 zł. Cena numeru pojedynczego 10 gr. — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łać. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

W sprawie Kongresu Euchar. w Poznaniu.

Zbliżają się wielkie dni Pierwszego Polskiego Ogólnokrajowego Kongresu Eucharystycznego w Poznaniu. Tysiące katolików ze wszystkich stron naszej ziemi zjedzie tam, by w blaskach Eucharystji uczcić Jezusa-Boga, by Bożą mocą odrodzoną Ojczyznę oddać Mu w dziedzictwo i opiekę,

Kto tylko może, niech śpieszy na ten sejm Eucharystyczny, gdzie naród przez swych biskupów, kapłanów i wiernych będzie radził nad sprawą Bożą w naszym kraju. Taka wielka, narodowa manifestacja, takie uroczyste wspólne nabożeństwa, taka modlitwa setek i tysięcy, takie adoracje, jednoczące cały kraj, muszą stworzyć w narodzie nowego ducha, muszą w nim rozpłomienić nowe ogniska miłości Boga utajonego w Eucharystji, wzmocnić trony Jego na ołtarzach a jeszcze więcej te w sercach ludzkich.

Na zewsząd idące ataki na Boga i wiarę, na zapędy wraże, by z dusz wyrzucić miłość Chrystusową, na wynoszenie i panoszenie się zła, zepsucia, grzechu, bezbożności, może być tylko jedna odpowiedź, tylko jeden ratunek. Trzeba wysoko wznieść ponad kraj cały i okazać narodowi monstrancję z Najświętszym Sakramentem, trzeba przy niej skupić armję dzielnych, wiernych wyznawców. Tak, jak św. Klara to niegdyś czyniła, tak jak na murach Częstochowy stawał Ks. Kordecki, zbrojny w monstrancję z Jezusem-Bogiem... Na szańcach Ojczyzny, na froncie walki o Boga i dusze stańmy z Jezusem-Hostją na czele, stańmy blisko przy Nim i idźmy w Nim w życie, w pracę, a jeśli trzeba i do walki.

Życzeniem jest Naszem najgorętszem, by Kapłani i wierni Naszej Archidiecezji wzięli jaknajżywszy udział w Kongresie. Dzielnica nasza, mająca za sobą tak świetne tradycje Eucharystyczne, tak żywo jeszcze wspominająca wielkiego miłośnika Eucharystji, poprzednika Naszego, ś. p. Arcybiskupa Bilczewskiego i niedawny wspaniały w swym przebiegu i ubłogosławiony od Boga w skutkach diecezjalny Kongres Eucharystyczny — z pewnością i teraz tu na kresach potrafi godnie stanąć mocno i tłumnie przy Eucharystji, by Jej potężnemi promieniami, a swą ku Niej miłością gorącą, kresy ojczyzny i cały kraj zasłonić przed falą bezbożności i okrucieństwa, płynącą ze wschodu.

Dlatego zarządzamy, by i ci, którzy nie będą mogli wyjechać, złączyli się w modlitwach swych i pracach w czasie dni kongresowych z tymi, którzy w Poznaniu hołdy będą składali Jezusowi w Najśw. Sakramencie. Wzywamy Drogich Braci Kapłanów, w szczególności Księży Proboszczów i Rektorów kościołów, by w miarę sił i możności urządzili w czasie Kongresu osobne Nabożeństwa Eucharystyczne. Bardzo polecamy, aby — gdzie to będzie możliwe, była urządzona nocna adoracja Najśw. Sakramentu z soboty na niedzielę (z 28 na 29 VI) pod nadzorem i kierownictwem kapłanów, którzy podczas adoracji powinni być obecni w kościele i słuchać spowiedzi. Dla kościołów lwowskich wydamy osobne zarządzenie.

W niedzielę 29 VI. należy urządzić uroczystą Sumę coram Sanctissimo z odpowiedniem kazaniem, procesją i „Te Deum". Naszą gorliwość i miłość dla Najśw. Sakramentu

z pewnością Bóg nieomieszka pobłogosławić. Obfite spłyną stąd łaski i pomoce na naszą pracę kapłańską i na odrodzenie życia katolickiego w Ojczyźnie.

† *Bolesław*, Arcyb.-Metrop.

Odezwa J. Em. Kard. Prymasa

w sprawie I-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego.

Już za dni kilka snuć się będą po ziemiach naszych barwne procesje Bożego Ciała. Pragnę, by tym razem były rzewniejsze, niż zwykle, i więcej skupione, stanowiąc uświęcone przedjutrze pierwszego Krajowego Kongresu Eucharystycznego, któremu wymodlić mamy powodzenie i moc skuteczną.

Bo nietylko narodowem wyznaniem wiary ma być ten Kongres, nietylko kadzidlanym obłokiem naszych hołdów modlitewnych około monstrancji i hymnem chwały, wyśpiewanym Chrystusowi Eucharystycznemu przez kraj cały, ale przedewszystkiem pogłębieniem naszego życia religijnego i doprowadzeniem jednostek, organizacyj katolickich i narodu do źródła życia nadprzyrodzonego, do pełni chrześcijaństwa i boskich tajemnic apostolstwa. Kongres ma nas skupić około Eucharystji jako warunku, zapowiedzi i początku tej czynnej i zbawczej rzeczywistości, do której wreszcie przejść musimy od obchodów, haseł i programów.

Ogrom trudu i poświęcenia wniósł w organizację Kongresu Komitet wykonawczy. Przygotował obchód wielki, godny naszej wiary. Temu odpowie niewątpliwie oddźwięk całego kraju.

Niechże zewsząd z kraju i z zagranicy popłyną do Poznania pielgrzymki liczne, wiarą owiane. Eucharystyczni pątnicy niech wypełnią kościoły poznańskie, walne i sekcyjne zebrania. Niech Chrystusa w Hostji wielbią w dziennych i nocnych adoracjach, niech Go codziennie w Komunji św. pożywają i niech Go z Legatem papieskim i z przedstawicielem majestatu Rzeczypospolitej, z Rządem, Episkopatem i duchowieństwem tryumfalnie prowadzą starodawnemi ulicami Poznania, a w myśli i duchu niech Go poniosą przez każdą wieś polską, przez nasze miasta i przedmieścia, przez chaty i domy, przez szkoły i urzędy, przez warsztaty i fabryki. Z obchodami poznańskiemi niech się złączy Polska, jak długa i szeroka, przejmując się tajemnicą Boga utajonego. Bo prawdziwe odrodzenie nasze dopiero wtedy się dokona, gdy Eucharystja przeniknie religijność duszy polskiej, stając się jej modlitwą i rozmyślaniem, życiem i pokarmem, a naszych organizacyj i akcji katolickiej siłą i żywotnością.

Krajowy Kongres Eucharystyczny, największe nasze święto religijne od zmartwychwstania Ojczyzny, niech Chrystusa z zamkniętych kościołów i z zapomnienia w tabernakulum wniesie w duszę Narodu, spragnioną Boga, świętości i mocy.

Poznań, dnia 8 czerwca 1930.

† *August Kardynał Hlond.*

Pierwszy Krajowy Kogres Eucharystyczny w Polsce

odbędzie się w Poznaniu
pod protektoratem Najdost. Episkopatu Polski
w dniach od 26 do 29 czerwca 1930.

Odezwa.

Zbliża się historyczna chwila w dziejach katolickiej Polski. Poznań będzie w murach swoich gościł Legata Jego Świątobliwości Ojca św. w dostojnem gronie N. N. Biskupów i przedstawicieli całego kraju. Ze szczególną powita radością rodaków z bliższego i dalszego wychodźtwa. Długa, wytężona praca wielkiego zastępu ludzi dobrej woli spełniła wszystko, co w ludzkiej jest mocy, aby należycie i godnie przygotować I-szy Krajowy Kongres Eucharystyczny w Polsce.

Dziesięć lat temu, w październiku 1920 r., obradował w zachodniej naszej stolicy wielki Zjazd katolicki, pierwszy po odzyskaniu niepodległości Ojczyzny. Uczestniczył w nim ówczesny Nuncjusz Apostolski, dzisiejszy chwalebnie nam panujący Ojciec św. Pius XI. Protektorem mu był pobożny Prymas, Ks. Edmund Dalbor.

Posiew, rzucony wtedy, padł na urodzajny zagon. Przez Polskę przeszła żywiołowa fala zjazdów i kongresów katolickich. Widząc ten potężny, twórczy ruch, postanowił Najdostojniejszy Episkopat Polski zwołać Pierwszy Krajowy Kongres Eucharystyczny.

W wielkim trudzie odnowienia życia katolickiego w Polsce i wyprostowania wszystkiego, co spaczyły ciężkie i trudne czasy, najważniejsze zadanie spełni Eucharystja św. Jezus obecny w Najśw. Sakramencie, ofiarujący się co dnia we Mszy św. na ołtarzach naszych, pożywany codziennie w niezliczonych Komunjach św., przekształci w nas to, co nie jest jeszcze po myśli Bożej, obmyje winy i skazy, rozświeci ciemności, napełni mocą i męstwem, nagnie do poczucia obowiązku i odpowiedzialności, ugasi nienawiści, roznieci wielką miłość, rozpali żarliwość o chwałę Bożą i pobudzi do bacznej troski o zbawienie dusz nieśmiertelnych. Przygotuje na ów wielki dzień, kiedy narody świata przybędą do „Polski, aby święcić Międzynarodowy Kongres Euchar.

Pierwszy Krajowy Kongres Eucharystyczny w Polsce przez uwielbienie, oddane Jezusowi w Najśw. Sakramencie — publiczne i społeczne — przyniesie niezmierzone bogactwo łask nadprzyrodzonych. Naszą rzeczą będzie sięgnąć po nie w aktach wiary, nadziei, miłości, skruchy i uwielbienia.

Niechże więc za przewodem Najdostojniejszych swych Arcypasterzy z J. Em. Ks. Kard. Prymasem na czele oraz czcigodnych kapłanów popłyną do Poznania rzesze wiernych z całej Polski, aby spędzić w bratniej miłości i głębokiem skupieniu kilka radosnych dni w promieniach tego słońca naszej św. wiary katolickiej — Najśw. Sakramentu.

Hasłem naszem niech będzie cześć najgłębsza dla Pana Naszego Jezusa Chrystusa, utajonego pod postacią Chleba i odnowienie serc naszych, uświęcenie rodzin, podniesienie na wysoki poziom całego społeczeństwa i drugiej Ojczyzny.

Polska cała klęka u stóp Zbawiciela i pochyla czoło, aby przyjąć Jego błogosławieństwo.

Poznań, 12 czerwca 1930 roku.

Komitet I-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Polsce:

(—) *Prof. dr. Paweł Gantkowski,* prezes.
(—) *Ks. Józef Prądzyński,* sekretarz gen.
(—) *Ks. Ignacy Posadzy,* sekretarz.

Ojciec św. o pracy.

Kilka dni temu Ojciec św. przyjął na dziedzińcu św. Damazego grupę 4000 robotników tekstylnych, przybyłych z Neapolu i północnych Włoch pod przewodnictwem kierowników kilku przedsiębiorstw. Słowa niezwykle serdecznego przemówienia, zwróconego do uczestników pielgrzymki, Papież osnuł na tle osobistych wspomnień.

Ojciec św. przypomniał, że na kilka dni przed tą wizytą obchodził 74-tą rocznicę urodzin: „Przy tej okazji — mówił — nie mogliśmy nie pamiętać, że urodziliśmy się wśród robotników i robotnic, że wśród nich upłynęła pierwsza Nasza młodość, że zawsze, w każdej epoce Naszego życia, dzieliliśmy ze światem pracy Nasze radości i Nasze troski. Ale jeżeli jesteśmy tak szczęśliwi, widząc was tu przed sobą, to przyczyną tego jest przedewszystkiem wielki szacunek, wysokie wyobrażenie, jakie mamy o pracy.

Czyż nie jesteśmy przedstawicielem Pana Naszego Jezusa Chrystusa, Tego, który będąc Bogiem, cchciał zająć miejsce między skromnymi robotnikami, który przez swe trudy Boskie uświęcił, uszlachetnił i ubóstwił pracę, czynił z niej narzędzie odkupienia, wywyższenia i pouczając, czem winna ona być dla dusz naszych — pokutą za grzechy nasze, ćwiczeniem cnót chrześcijańskich, modlitwą

Ewangelja na uroczystość św. Piotra i Pawła. Mat. 16, 13—19.

A przyszedł Jezus w stronę Cezarei Filipowej, i pytał uczniów swoich, mówiąc: Kim mienią być ludzie Syna Człowieczego? A oni rzekli: Jedni Janem Chrzcicielem, a drudzy Eljaszem, a inni Jeremjaszem, albo jednym z proroków. Rzekł im Jezus: A wy kim mię być powiadacie? Odpowiadając Szymon Piotr, rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego. A odpowiadając Jezus, rzekł mu: Błogosławionyś jest Szymonie Barjona: bo ciało i krew nie objawiła tobie, ale Ojciec mój, który jest w niebiesiech. A ja tobie powiadam, iżeś ty jest Opoka: a na tej epoce zbuduję Kościół mój: a bramy piekielne nie zwyciężą go. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego. A cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebiesiech, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane i w niebiesiech.

Św. Piotr i Paweł.

Postać w areoli świętości z kluczmi w ręku staje nam dzisiaj przed oczyma. Z woli Jezusa, zamiast sieci rybackiej i steru od łodzi, dzierży klucze, klucze królestwa niebieskiego. I temi kluczami tym, którzy godni, którzy jego władzę i jego następców uznawali za życia, otwiera bramy niebios.

Boży ten klucznik przypomina nam się dzisiaj, jako oddany miłośnik Jezusa z Nazaretu, który z zapałem poszedł za Nim jako Mesjaszem, jako towarzysz nieodstępny, który w imieniu apostołów tylekroć wyrażał, że pomimo wszystko widzi w Nim Syna Boga żywego, jako patrzący na Jezusa i oczyma ziemskiemi nie mogący zrozumieć, by Jezus mógł umrzeć w hańbie, jako ten, który nawet zaparł się Mistrza przed zwykłą odźwierną, jako ten, który przed chwilą sam rzucił się z mieczem w obronie Jezusa, idąc na pewną śmierć, jako pokutnik szczery i wielki — wreszcie jako ten najwyższy, który idzie wszędzie, gdzie sprawa Chrystusowa tego wymaga, nie bacząc na niebezpieczeństwa, który wreszcie daje za Jezusa swe życie.

Ukazuje nam się w Św. Piotrze cały człowiek: z swym zapałem, dobrą wolą,

która zjednywa łaskę, źródłem zasług wobec nieba“.

Po tej wspaniałej pochwale pracy Papież, bardzo wzruszony, podziękował robotnikom za ofiarę, jaką złożyli mu w związku z jego jubileuszem: „Wam samym potrzebna jest praca wasza do utrzymania życia, ale nie zapomnieliście, że wspólny Ojciec ma tylu synów i tyle córek, którzy są pozbawieni wszystkiego, nawet wiary, którym brak wszelkich dokumentów cywilizacji, nawet materjalnej“.

Namiestnik Chrystusowy dziękował wreszcie pielgrzymom, że, mimo wielu zajęć, chcieli skorzystać ze skarbów jubileuszu, i prosił Boga o błogosławieństwo niebieskie dla wszystkich robotników i robotnic, dla ich braci i sióstr w wierze, dla ich zwierzchników i przedsiębiorstw, o błogosławieństwo, „bez którego działalność ich byłaby niemożliwa albo prawie bezowocna“.

Ojciec św. a uroczystości beatyfikacji i kanonizacji.

W niedzielę 15 b. m. w obecności Ojca św. odbyła się w bazylice św. Piotra ceremonja beatyfikacji Czcigodnego Konrada z Parzham, brata klasztornego z zakonu kapucynów bawarskich. Na uroczystość tę przybyło do Rzymu wielu niemieckich pielgrzymów i austrjackich.

W związku z wyznaczonym na niedzielę dnia 22 b. m. aktem kanonizacji błogosławionych Łucji Filippini i Katarzyny Thomas w Rzymie przypuszczają, że Papież zejdzie z pałaców apostolskich w otoczeniu uroczystego orszaku, przepisanego dla tego rodzaju ceremonij i, kierując się do bazyliki watykańskiej, przejdzie przez plac św. Piotra. Czynniki miarodajne informują, że ten projekt ma być dopiero przestudjowany, ale jest także rzeczą możliwą, iż Ojciec św. obierze drogę poprzednią, wchodząc do bazyliki bezpośrednio przez portyk, znajdujący się przy scala reggia. W każdym razie, gdyby nawet Papież obrał drogę bardziej uroczystą, to i tak nie poszedłby dalej na pl. św. Piotra, lecz bezzwłocznie po przekroczeniu bronzowych wrót wstąpiłby na wielkie schody i w ten sposób dokonał ingresu do świątyni.

Krążą też pogłoski, że w czasie tych uroczystości kanonizacji Papież udzieli błogosławieństwa tłumom z loży bazyliki.

Żywiołowa manifestacja religijna w parafji św. Elżbiety

z okazji potrójnych Prymicji kapłańskich trzech tutejszych parafjan.

We czwartek dnia 19 czerwca b. r., w uroczystość Bożego Ciała, odbyła się w parafji św.

---

ludzkiemi rachubami, załamaniem, upadkiem, pokutą, bohaterstwem. Można śmiało powiedzieć, że Pan Jezus postawił na czele Kościoła jednego z nas. Były u Niego chwile słabości, ale życie szło coraz wyżej, oparte o pomoc Ducha Św., aż na szczyty bohaterstwa chrześcijańskiego.

Św. Piotr jest dla nas wzorem szukania Boga i dążenia doń. Miał Go zawsze przed oczyma. Wszystkie swe siły miał na Jego usługi. Troską o chwałę Bożą żył ustawienie. A Bóg łask i pomocy nie skąpił. Jakże innym jest św. Piotr nie tylko w Wielki Piątek ale i w dniu przemienienia Pańskiego, aniżeli w dniu Zesłania Ducha Św. i w chwili swego ukrzyżowania.

Powiedział raz: „Panie, do kogoż pójdziemy“? I przy Panu został i otrzymał klucze królestwa niebieskiego oraz zapewnienie: Kto was słucha, mnie słucha. —Kto wami gardzi, mną gardzi! A Jezusowi dana jest wszystkn władza na niebie i na ziemi.

Uroczystość św. Piotra i Pawła przypomina nam w szczególny sposób obowiązek posłuszeństwa wobec Kościoła i wytrwania przy nim; przypomina nam, że sprawa należenia do Kościoła albo nienależenia jest rzeczą ogromnie ważną, więcej, podstawową.

Kto was słucha, mnie słucha.

Należąc do Kościoła, musi się tą swoją przynależność traktować na serjo, z poczuciem wszystkich obowiązków i wszystkich dobrodziejstw.

Należąc do Kościoła, mając doń przywiązanie, cierpi się z powodu każdego odstępstwa od Kościoła, z powodu każdego czynu, ubliżającego godności katolika-chrześcijanina, wysila się, by samemu godnie znamię Chrystusowe nosić, by być światłem dla otoczenia.

Patrząc na św. Piotra, trzeba widzieć i klucze, któremi otwiera bramy niebios, i laskę pasterską, którą pasie. Owieczkami być dobremi Najwyższego Pasterza Chrystusowego! Amen.

Elżbiety rzadka i nader podniosła uroczystość prymicji kapłańskich ks. Juljana Hołówki, ks. Stanisława Kaścińskiego i ks. Edwarda Winnickiego, pochodzących z tut. parafji ze sfer kolejowych. Olbrzymi kościół św. Elżbiety nie mógł pomieścić zebranych, bo uroczystość potrójnych Prymicji, zapowiedziana przez „Lwowskie Wiadomości Parafjalne“, stała się żywiołową manifestacją nietylko tut. parafjan, ale niemal całego Lwowa. Parafjalna procesja Bożego Ciała, wracająca z Katedry, wstąpiła na plebanję, gdzie oczekiwało ją zebrane Duchowieństwo i trzej XX. Prymicjanci w ornatach. Wychodzących z plebanji Prymicjantów otoczono barwnym wieńcem z zieleni, kwiatów i zboża, trzy dziewczątka w bieli i w welonach niosły korony pamiątkowe z mirtu na atłasowych poduszeczkach i tak procesja wkroczyła do kościoła. Po odśpiewaniu przez Chór parafjalny Veni Creator, Prymicjanci rozeszli się do trzech ołtarzy i rozpoczęli równocześnie odprawiać pierwszą Mszę św. w towarzystwie XX. Manuduktorów: ks. prob. Sigmunda, ks. prałata dr. Szurka i wicerektora Sem. Duch. ks. dr. Baziaka.

Przed poszczególnymi ołtarzami zajęli miejsce przedewszystkiem rodzice i krewni XX. Prymicjantów.

W czasie Mszy św. wygłosił płomienne kazanie prymicyjne dawny katecheta gimn. XX. Prymicjantów ks. dr. Gerard Szmyd, zaś Chór parafjalny im. św. Elżbiety wykonał Mszę polską ks. Chlondowskiego i Borroniego: Tota pulchra. Po Mszy św. udzielać poczęli XX. Prymicjanci błogosławieństwa prymicyjnego, z powodu jednak katastrofalnego ścisku, przeniesiono tę ceremonję poza kościół, gdzie wszyscy trzej udzielali zebranym naokoło kościoła wiernym w dalszym ciągu błogosławieństwa i rozdawali pamiątkowe obrazki.

Uroczystości kościelne zakończyły się o godzinie 2 po południu, poczem odbyło się dla XX. Prymicjantów i ich najbliższej rodziny skromne przyjęcie w sali parafjalnej, wspaniale na tę chwilę przystrojonej. Serdeczne przemówienia wygłosili: Ks. prob. Sigmund, prezes miejscowej Ligi paraf. p. M. Gajewski, oraz imieniem Prymicjantów ks. E. Winnicki. Na zakończenie odbyła się na dziedzińcu plebanji wspólna fotografja zebranych gości, oraz Stow. Ministrantów.

Podniosły i serdeczny nastrój, jaki panował w czasie uroczystości prymicyjnych, będzie najmilszą pamiątką dla XX. Prymicjantów, jak również długo zostanie w pamięci wszystkich parafjan.

Podnieść wkońcu należy dziwny zbieg okoliczności w tem, że tak niezwykła uroczystość potrójnych prymicji trzech tut. parafjan, wypada właśnie w tym samym roku, w którym obchodzić będzie 50-letni jubileusz kapłański pierwszy proboszcz tutejszej parafji, ks. kan. Adolf Sigmund. Uroczystości złotego jubileuszu kapłańskiego ks. proboszcza odbędą się dnia 17-go sierpnia b. r., a szczegóły będą ogłoszone przez Komitet obywatelski tut. parafjan.

Z świata katolickiego.

700-letni jubileusz św. Antoniego z Padwy. Ojciec św. zatwierdził plan uroczystości z okazji 700-letniego jubileuszu św. Antoniego z Padwy. W samej Padwie uroczystości te będą miały charakter wspaniały. Biskup Padwy wystotował już list pasterski do swych diecezjan i powołał do życia dwa komitety, religijny i świecki, których zadaniem będzie przygotowanie obchodu.

Nowy generał Franciszkanów. W Assyżu obradowała kapituła generalna zakonu Franciszkanów w sprawie wyboru nowego generalnego przełożonego zakonu. Generałem zakonu został wybrany o. Dominik Tavani.

Pierwszy międzynarodowy kongres liturgiczny w Antwerpji. W okresie od 20 do 27 lipca b. r. odbędzie się w Antwerpji pierwszy międzynarodowy kongres liturgiczny, urządzany pod protektoratem arcybiskupa z Mechlina, kardynała van Roey'a, nuncjusza apostolskiego w Brukseli, Mgra Micara, i biskupów belgijskich w związku ze sprzyjającą okolicznością, że w mieście tem znajduje się międzynarodowa wystawa światowa. Łącznie z tym kongresem odbędą się równocześnie dwunasty francuski i trzynasty holenderski tygodnie liturgiczne. Posiedzenia kongresu będą urządzane w reprezentacyjnym pawilonie wystawy. W czasie uroczystości otwarcia zjazdu dokonana zostanie Pasja według św. Mateusza. Dnia 22-go lipca kardynał van Roey dokona oficjalnej inauguracji kongresu, poczem będą przemawiali Mgr. Cailewart, ks. Bernard Capelle, benedyktyn i burmistrz Antwerpji, dr. van Gauvelaert. Po nabożeństwie w środę 23 lipca rano nastąpią posiedzenia, które będą połączone ze zwiedzaniem wystawy starej sztuki flamandzkiej, wystawy współczesnej sztuki liturgicznej, z wykonaniem koncertów kościelnych i t. d.

Zwykła karta kongresu kosztuje 50. — fr. b. Biuro kongresu znajduje się w sekretarjacie des Oeuvres Catholiques, rue des Tanneurs 21, Antwerpja.

Rozbudowa międzynarodowego kolegjum franciszkańskiego w Rzymie. Dnia 12 bm. w wigilję święta św. Antoniego Padewskiego dokonano poświęcenia wielkiej przybudówki w międzynarodowem kolegjum franciszkańskiem na via Merculana, gdzie znajduje się również siedziba generała zakonu. W kolegjum tem studjują m. in. ci franciszkanie, którzy przygotowują się do pracy w misjach całego świata. W latach 1890—1930 przez ten instytut zakonny przeszło 1.050 alumnów a w tem 500 młodych kapłanów, którzy otrzymali stopnie doktorskie w wyższych uczelniach papieskich i poświęcili się działalności misyjnej. Wśród wychowanków kolegjum znajdują się dwaj nuncjusze i 15 biskupów. Zgodnie z życzeniam Ojca św., program nauk tego międzynarodowego instytutu zakonnego w szczególniejszy sposób uwzględnia geografję, etnologję i językoznawstwo.

Legat papieski na kongresie Maryjnym w Lourdes. W dniach 23—27 lipca r. b. odbędzie się w Lourdes narodowy francuski kongregasyjny. Biskup Tarbes i Lourdes, Mgr. Gerbier, zwróciwszy

się do Papieża z prośbą o specjalne błogosławieństwo dla tej wielkiej uroczystości, otrzymał odpowiedź szczególnie serdeczną. Kardynał sekretarz stanu nadesłał poniższe pismo:

„Ojciec św., pragnąc być reprezentowanym na tym tak niezwykłym kongresie Maryjnym, nie omieszka z radością jak najbardziej ojcowską wyznaczyć w tym celu jednego z Książąt Kościoła i dodać w ten sposób dniom maryjnym w Lourdes całej świetności, na jaką zasługuje to Miejsce, a nadewszystko Ta, która uczyniła je sławnem w cłym świecie“.

Prasa francuska zaznacza, że kongres zapowiada się jako wspaniała manifestacja miłości narodu francuskiego dla Najświętszej Dziewicy.

Konsekracja nowego biskupa misyj polarnych. W dniu 1 maja r. b. delegat apostolski w Kanadzie udzielił w Ottawie sakry biskupiej Mgrowi Józefowi Guy'owi O. M. I., następcy sędziwego arcybiskupa Grouard'a, apostoła Indjan i Eskimosów na dalekiej Północy. W uroczystości wzięło udział 4 biskupów. W czasie przyjęcia, wydanego przez uniwersytet w Ottawie, kardynał Rouleau z Quebec podkreślił długoletnie bohaterstwo misjonarzy- oblatów w dziele ewangelizacji nomadów północno-zachodniej Ameryki. Oblaci poajęli trud apostolski na najtrudniejszych placówkach misyjnych w mroźnych krajach polarnych.

Nowy biskup zna dobrze teren swej pracy. Tymczasem zajmuje się on jeszcze organizacją kościelną białej ludności, która decyduje o rozwoju rolnictwa i przemysłu na ziemiach dalekiej północy.

Wzrost liczby diecezyj, kierowanych przez biskupów tubylczego pochodzenia. Przekazanie dwóch nowych biskupstw misyjnych duchowieństwu krajowemu zwraca uwagę świata katolickiego na szybki postęp w twsrzeniu diecezyj, któremi kierują biskupi tubylczego pochodzenia. Na początku pontyfikatu Piusa XI Azja miała tylko 4 takie diecezje w Indjach, powierzone duchowieństwu syromalabarskiemu. Dziś już 21 okręgów mają tubylczych kierowników. Piąta część wszystkich 5,774.631 katolików Chin, Japonji i Indji znajduje się już pod duchownym zarządem biskupów miejscowego pochodzenia. Owe 21 okręgów dzielą się, jak następuje: Chiny 12 (10% całej katolickiej ludności tego kraju), Indjə 4 diecezej obrz. syromalaharskiego i 4 obrz. łacińskiego (razem ok. 26% całej ludnoścl katolickiej). W Japonji biskup-krajowiec rządzi 63.000 katolików, a więc więcej niż połową wsyystkich chrześcijan katolickich właściwej Japonji (z połączeniem Korei i Formozy).

Rocznik papieski. Ojcu św. przedłożony został oficjalny rocznik papieski na rok 1930. Jest to duży tom o przeszło tysiącu stronic. Wynika z niego, że liczba diecezyj na całym świecie wynosi 1.253; wikarjatów apostolskich jest 231 a prefektur apostolskich 96. Po najbliższej nominacji Św. Kolegjum będuie liczyło 63 kardynałów, w tem 31 Włochów. Z pośród tych kardynałów dwóch było kreowanych przez Leona XIII, jedenastu przez Piusa X, i szesnastu przez Benedykta XV. Podział kardynałów według narodowości po najbliższym konsystorzu będzie się tak przedstawiał: 31 Włochów, 7 Francuzów, 4 Hiszpanów, 4 Amerykan półn., 4 Niemców, 2 Austjaków. 2 Polaków i po jednym z następujących krajów: Anglja, Portugalja, Holandja, Węgry, Irlandja, Czecho-Słowacja, Brazylja, Belgja i Kanada.

Z całej Polski.

Duszpasterstwo nad Polakami na przedmieściach Paryża. Rektorat Polskiej Misji Katolickiej we Francji zwrócił szczególną uwagę na potrzeby religijne Polaków, zamieszkałych na przedmieściach Paryża, których liczba dosięga kilkudziesięciu tysięcy.

W Aulnay s. Bois, jednem z przedmieść Paryża, dokąd dorywczo dojeżdża z Paryża ksiądz Butkiewicz, odbyły się w dniach 3—8 czerwca br. misje, któremi kierował ks. dr. Ferdynand Machay. Udział Polaków był bardzo liczny i wszyscy przystąpili do Komunji św. Misje w Aulnay wykazały głód Polaka za pokarmem duchowym oraz stwierdziły fakt, że wychodźce, pracujący w centrach przemysłowych i moralnie najbardziej zagrożonych, mimo to zachowuje wiarę i prowadzi życie moralne, o ile dotrze doń wpływ kapłana katolickiego polskiego.

Wychodźtwo przedmieść Paryża woła więc o gorliwych kapłanów i o fundusze dla systematycznej organizacji stałego duszpasterstwa polskiego na przedmieściach Paryża.

Relikwje św. Wojciecha w kościele polskim w Paryżu. Kościół polski w Paryżu otrzymał z łaskawości JEm. Ks. Prymasa Polski relikwje św. Wojciecha, które do Paryża przywieźli księża polscy, wracający z Kongresu Eucharystycznego w Kartaginie. Uroczyste wprowadzenie relikwij nastąpiło w pierwszy dzień Świąt Zielonych przy udziale całego duchowieństwa polskiego z Paryża i niezliczonych tłumów wiernych.

Uroczystość powyższa ożywiła ducha katolickiego i narodowego naszego wychodźtwa.

Nowa praca naukowa księdza polskiego o emigracji polskiej we Francji. W pierwszej połowie maja uzyskał ks. Al. Poszwa doktorat na instytucie nauk społecznych w Paryżu za pracę p. t. „L'Emigration Polonaise Agricole en France“, która z tego względu zasługuje na uwagę, iż jest pierwszą, która omawia specjalnie zagadnienie polskiej emigracji rolnej we Francji.

Diecezjalne biuro Akcji katolickiej w Przemyślu. Celem usprawnienia i ujednostajnienia rozwoju Akcji katolickiej w diecezji przemyskiej JE. Ks. Biskup Nowak zadekretował utworzenie w Przemyślu diecezjalnego Biura Akcji katolickiej, które się mieści w domu „Boni Pastoris“ przy ul. Katedralnej 18a, 2-gie piętro.

Dyrektorem tego biura Ks. Biskup mianował ks. prałata Wojciecha Tomakę, zaś zastępcą dyrektora — ks. Władysława Opalińskiego.

IX Tydzień Społeczny „Odrodzenia“. Instytucja tygodni społecznych, urządzanych w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim od lat dziewięciu przez Stow. Katol. Młodzieży Akadem. „Odrodzenie“, wżyła się już głęboko w katolickie życie Polski. Corocznie pod kouiec sierpnia zjeżdża się

w starym trybunalskim grodzie młodzież akademicka oraz wielu wybitnych przedstawicieli duchowieństwa i starszego społeczeństwa, aby wziąć udział we wspólnych obzadach, poświęconych aktualnym zagadnieniom katolickim w Polsce. Do tej pory przewinęto się przez tygodnie społeczne około 1600 osób.

W roku bieżącym dziewiąty z kolei „Tydzień Społeczny“ zajmie się z jednej strony postacią św. Augustyna, którego 1500-lecie obchodzi obecnie cały świat katolicki, z drugiej zaś — problemami Akcji katolickiej w Polsce. Współudział swój w „Tygodniu“ już przyobiecali: JE. Ks. Biskup Tomczak z Łodzi, ks. infułat Adamski z Poznania, ks. dr. Lewandowicz z Warszawy, inż. Piechocki z Warszawy, prof. Halban ze Lwowa, ks. prof. Czuj z Brzeska, o. Ogarek ze Lwowa, ks. dr. Pastuszek z Sandomierza i in.

Tydzień Społeczny w roku bież. odbędzie się w dniach od 23 do 29 sierpnia. Komitet organicyjny znajduje się w Lublinie na Uniwersytecie i rozpocznie urzędowanie w połowie lipca. Obecnie udzielają informacyj wszystkie środowiska akademickie „Odrodzenia“, a w szczególności Komitet wykonawczy „Odrodzenia“ we Lwowie, ul. Piekarska 28. W połowie lipca ogłoszony zostanie szczegółowy program „Tygodnia“.

Przyjazd biskupów zagranicznych na Kongres Eucharystyczny. Na Kongres Eucharystyczny w Poznaniu z biskupów zagranicznych zapowiedzieli ostatnio swój przyjazd: JE. Ks. Biskup Marjan Blaha, biskup banskobyskrycki z ramienia Episkopatu słowackiego, oraz JE. Ks. Biskup O'Rounke z Gdańska.

* * *

Dowiadujemy się, że istnieje dezorjentacja co do uczestnictwa w poszczególnych sekcjach 1-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Poznaniu. Jak wiadomo, każda sekcja stanowi osobny dział i na obradach swych omawia sprawy, z tym działem ściśle związane. np. Sekcja Pedagogiczna zajmuje się sprawami wychowania, Sekcja Emigracyjna — sprawami naszego wychodźtwa i t. d. Należy się zatem zgłaszać do tych sekcyj. których obrady leżeć będą w zakresie specjalnych zainteresowań. Inaczej powstałoby niepotrzebne zamieszanie, któreby na szwank naraziło wspaniałą uroczystość dni kongresowych.

Rozmaitości.

Kaplica wybudowana przez samych trędowatych. Donoszą do agencji „Fides“ z Morogoro (Tanganika. brytyjska Afryka wschodnia), że chorzy z katolickiego zakładu dla trędowatych w Morogoro wybudowali własnemi siłami kaplicę przy swojem schronisku.

Opieka nad tym zakładem powierzona została siostrom benedyktynkom z Tutzing w Bawarji. Zakonnice te w krajach misyjnych kierują dziesięcioma szpitalami. dwoma zakładami dla trędowatych i 30-ma ambulatorjami.

Krzyż Marji Antoniny. „Osservatore Romano“ donosi, że Ojciec św. otrzymał wśród wielu upominków z racji swego jubileuszu również krzyż, który nosiła na sobie królowa Marja Antonina od chwili swego uwięzienia. Krzyż ten ofiarowany jest Papieżowi przez biskupa Nicei; zajmie on miejsce w bibljotece papieskiej obok krzyża Ludwika XVI.

Dar rządu greckiego dla uniwersytetu katolickiego w Lowanjum. Rząd grecki ofiarował uniwersytetowi katolickiemu w Lowanjum posąg Temidy i kolekcję odlewów dzieł sztuki starożytnej.

Grzywna za przekleństwa i bluźnierstwa. W związku z ukaraniem trzech mężczyzn z toskańskiego miasta Pistoja, którzy z powodu przekroczenia prawa o zakazie przeklinania i rzucania bluźnierstw, mają zapłacić po 200 lir grzywny, „Osservatore Romano“ czyni następującą trafną uwagę:

„Jeżeli odtąd przekroczenia tego prawa będą karane w ten sposób, to w krótkim czasie państwo posiądzie takie środki, że spłaci długi wewnętrzne i zewnętrzne, będzie w stanie znieść wszelkie podatki i jeszcze będzie miało dość pieniędzy, by wesprzeć bezrobotnych i dać im możność pracy“.

Ulica im. kardynała Dubois w Paryżu. Według „La Vie Catholique“, prefektura departamentu Sekwany postanowiła jedną z ulic Paryża nazwać imieniem zmarłego kardynała Dubois. Ulica ta znajduje się w 18-ym okręgu municypalnym stolicy.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

LIPIEC 1930.

29	N	**E 3 po Ś.**	16	**F. 3 po S.**
30	P	Emilji	17	Manuiła
1	W	Teobalda	18	Łeontyja
2	S	Naw. NPM.	19	Judy ap
3	C	Alfreda	20	Metodyja
4	P	Józefa Kal.	21	Juljana
5	S	Filomeny	22	Jewsewyja

Z parafji św. Antoniego. W kościele św. Antoniego 40-godzinne nabożeństwo z powodu uroczystości św. Piotra i Pawła w piątek, sobotę i niedzielę, t. j. 27, 28 i 29 czerwca, oraz nocna adoracja z soboty na niedzielę, t. j. z 28 na 29 czerwca ze Mszą św. i Komunją św. o północy z powodu Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Poznaniu; na te nabożeństwa gorąco zaprasza się wiernych.

L. S. S. W niedzielę 29 czerwca odbędzie się w kościele PP. Sakramentek we Lwowie podczas Mszy św. o godz. 9 uroczystość poświęcenia odznak „Honorowej Straży Eucharystycznej“ i złożenie przez członków Straży ślubowania wiernej służby ku czci Przenajśw. Sakramentu.

Msza św. na intencję Bractwa Dobrej Śmierci przy kościele św. Mikołaja odprawioną zostanie w kościele św. Mikołaja w niedzielę 29 czerwca b. r. o godz. 8·30 rano. Posiedzenie Zarządu Bractwa Dobrej Śmierci odbędzie się również w niedzielę 29 czerwca b. r. o godzinie 5 popołudniu w kancelarji parafjalnej kościoła św. Mikołaja.

Wielką pielgrzymkę do Kochawiny celem uproszenia cudownej Opieki Matki Najśw. i Błogosławieństwa Bożego dla Jego Świątobliwości

Piusa XI. i naszej Ojczyzny urządzają zjednoczone bractwa Kościołów lwowskich z inicjatywy Kongregacji Dobrej Śmierci przy kościele OO. Jezuitów we Lwowie dnia 6 lipca 1930 r. — Uprasza się o wczesne i liczne zgłoszenia. Bilety po zniżonej cenie. Cena biletu III. klasy tam i z powrotem 10 zł. Funkcjonarjusze Państwowi i Kolejowi prócz biletu jakie nabywają przy kasie kolejowej, mają się postarać o bilet uczestnictwa 2·50 zł. w Pielgrzymce w Komitecie Zjednoczonych Bractw Kościołów Lwowskich. — Uczestnicy pielgrzymki zbiorą się w niedzielę dnia 6 lipca 1930 r. w kościele OO. Jezuitów o godzinie 5 rano, skąd Pielgrzymka z Procesją wozami tramwajowemi uda się na główny dworzec kolejowy. Odjazd z głównego dworca nadzwyczajnym pociągiem o godz. 6 rano. Powrót z Kochawiny tego samego dnia o godz. 5 wieczorem. Pielgrzymka odbędzie się nieodwołalnie bez względu na pogodę. Bilety zamawiać można w zakrystji kościoła OO. Jezuitów, św. Elżbiety, św. Marcina. Za sprzedane bilety pieniędzy się nie zwraca.

Zapowiedzi.

Od 17/VI do 23/VI 1930.

(Przedruk wzbroniony).

W parafji archikatedralnej. Bardyński Marcin, Gródecka 37 i Marja Kuczyr, Ossolińskich 11.

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów). 1) Michał Pelczar, Batorego 22 i Stanisława Łukaszewska, Zyblikiewicza 13. — 2) Franciszek Garwona, Piekarska 30 i Antonina Żywicka, Nowe Miasto. — 3) Stanisław Michnowicz, Czarneckiego 4 i Stanisława Opacka, Rzeszów. — 4) Stefan Melnyk, Dekerta 14 i Magdalena Bola, Batorego 12. — 5) Jan Misiączek, Sakramentek 30 i Marja Igielska, Snopkowska 12. — 6) Franciszek Rosyk, Staszica 8 i Stefanja Bromilska, św. Szymona 2.

W parafji św. Antoniego. 1) Schindler Tadeusz, Pijarów 35 i Marja Richmann, Derżów. — 2) Lang Jan, Pijarów 4 i Anna Śmigielska, Pijarów 4. — 3) Kmita Stanisław, Sobieszczyzna 4 i Katarzyna Świtlik, św. Kingi 6. — 4) Miksiewicz Stanisław, Łyczakowska 57 i Bronisława Lewicka, Słowackiego 4. — 5) Dymydów Michał, Tarnowskiego 21 i Anna Schmied, Łyczakowska 55.

W parafji św. Anny. 1) Aleksander Laurecki i Michalina Jastrzębska. — 2) Michał Zubek i Marja Baryła. 3) Kazimierz Bohr i Zofja Cymbała. — 4) Stefan Fill i Petronela Sydor.

W parafji św. Mikołaja. 1) Michał Pelczar, Batorego 22 i Stanisława Łukaszewska, Zyblikiewicza 13. — 2) Zdzisław Mieniewski, Jabłonowskich 28 i Zofja Szajowska, Zimorowicza 17. — 3) Paweł Mazak w Glinniku Marjampolskim i Wioletta Krańska, Długosza 33. — 4) Eustachy Czerwiński, Zyblikiewicza 31 i Zofja Tomaszewska, Zielona 22. — 5) Franciszek Rosyk, Staszica 8 i Stefanja Bromilska, św. Szymona 2. — 6) Władysław Zaleski, Kętrzyńskiego 11 i Bronisława Podolska, Stryjska 3.

W parafji św. M. Magdaleny. 1) Zygmunt Kozohorski, Karpińskiego 7 i Marja Jamrowiczówna, Żnin. — 2) Dr. Włodzimierz Patlikowski, Wolność 5 i Ewa Zaleska, Nabielaka 15. — 3) Michał Nieżałowski, Kulparków i Stefanja Szymańska, Kulparków. — 4) Władysław Drozdowski, Niemcewicza 19 i Cecylja Fiala, Potockiego 69. 5) Bazyli Teśla, Kaspra Boczkowskiego 14 i Katarzyna Wojciechowska, Lwowskich Dzieci 5. — 6) Bogusław Osuchowski, Olszewskiego 3 i Ludmiła Raab, Głęboka 14. 7) Paweł Mereszka, Żółkiewska 119 i Marcela Czernecka, Kulparków. — 8) Franciszek Olecki, Działyńskich 3 i Eugenja Nizioł, Bogusławskiego 9. — 9) Adam Haleczko, Wronowska 8 i Michalina Pisiak, Żółkiewska 23.

W parafji św. Elżbiety. 1) Poprzeczny Mieczysław i Zofja Maźniak, Królowej Jadwigi 23. — 2) Eberl Karol i Wiktorja Moskwa, Gródecka 135. — 3) Łabuziński Władysław i Marja Hładek, Bogdanówka 37. — 4) Olecki Franciszek i Eugenja Nizioł, Działyńskich 3. — 5) Kwitek Stanisław i Seweryna Dedio, Bogdanówka 6. — 6) Horoszczak Antoni i Stefanja Zygarlicka, Kętrzyńskiego 11. 7) Płochocki Tadeusz Mieczysław Marjan (3 im.), absolwent Politechniki, Trauguta 17 i Elżbieta Marja Julja (3 im.) Ozimkówna, słuchaczka filozofji w Krakowie.

KRONIKA STRYJSKA.

Stow. Młodzieży polskiej w Stryju urządziło wycieczkę do Morszyna, pod patronatem ks. Zapały. Śpiew na głosy i miła chwila zabawy zrobiła na kuracjuszach morszyńskich tak dobre wrażenie, że zapraszano młodzież naszą, ażeby jeszcze kiedyś zaglądnęła do Morszyna.

Zjazd Pol. Młodz. żeń. W dniu 22 b. m. wzięło Stow. Młodzieży polskiej żeńskiej udział w IX. zjeździe żeńskiej Młodzieży polskiej w Kochawinie, dokąd z całej Archidiecezji lwowskiej zjechało się ponad 500 druhen.

Dzień ten będzie bardzo miłem wspomnieniem dla wszystkich biorących udział w tem zjeździe. Patronaty młodzieży i starsi z wielką pociechą podnoszą umiłowanie przez Młodzież szlachetnej idei Stow. Młodz. polskiej, sama zaś Młodzież u tronu M. B. Kochawińskiej pokrzepiła się w miłości Boga i Ojczyzny. Piękne było przywitanie zjeżdżających się Druhen przez kochawińskie druhny przy bramie tryumfalnej we wilję uroczystości. Serca wszystkim rosły, patrząc, jak wszystka młodzież garnie się do tronu Królowej naszej polskiej, a pobożność, z jaką przystępowały druhny do Stołu Pańskiego, wszystkich budowała.

Po uroczystem nabożeństwie, odprawionem przez Najprzewielebniejszego ks. kanonika Dziurzyńskiego, prezesa diecezjalnego stowarzyszenia, druhny w składnym pochodzie zaprezentowały się jedne w przepisanych mundurkach, inne w prześlicznych strojach ludowych.

Nastąpiły obrady zjazdowe z referatem ideowym, a po przerwie obiadowej i nieszporach parafjalnych urządziły Druhny ze stowarzyszeń lwowskich przedstawienie.

Wieczorem o godz. 7 po błogosławieństwie Najśw. Sakramentem powrót Druhen do swoich ognisk domowych.

Należy się Druhnom Stow. kochawińskiego i ks. Oleniaczowi za trud przy tym zjeździe najserdeczniejsza podzięka: „Bóg zapłać!“

Zapowiedzi: 1) Domiter Karol, ur. we Lwowie i Marja Gaweł, ur. w Stryju. 2) Lindenberg Stanisław, ur. we Lwowie i Kazimiera Kraczmar, ur. w Gołogórach. 3) Opala Michał, ur. w Nieżuchowie i Józefa Kondratów, urodz. w Zabińcach. 4) Gaweł Antoni, ur. w Stryju i Aniela Pająk, ur. w Zawoji. 5) Pelczar Antoni, ur. w Stryju i Wanda Wageman, ur. w Stryju.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów.
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.